

hány halál találna rám kabátban?
mennyi tél, mi élne térigénnyel?
hol vagyok precíz arányba zártan?
arcokon hol úszik át tömény jel?
kérdetek, minek? minek, na merre?
hány darabra hullik épp a hangom?
elbuzogva angyal árnya ferde,
körberajzolódva csönd a gangon,
két szemébe csordul ócska rimmel,
tükröződöm elmosódva orrán,
és mikor se szín, se szám se stimmel,
ő legyen kövérke kis komornám.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: André Ferenc

Látó Szépirodalmi Folyóirat